

Науката и техниката въ услуга на човѣка.

* * *

Нѣкога и сега.

Лампата.

Спомняте ли си онова тежко време презъ всеобщата война, когато у насъ петролътъ бѣше рѣдкостъ? Малкото количество, което бѣше останало тукъ-тамъ, властитѣ пазѣха и пестѣха за крайни нужди.

Страшни зимни нощи бѣха тогава. На нѣкои мѣста дори хората вечеряха, додето бѣ още свѣтло и, щомъ се сдрачаваше, лѣгаха. А спи ли се толкова дълго време?

Още по-тежко сж прекарвали хората въ ония стари, престари времена, когато лампата не е била още позната. И дълго време се бѣхталъ човѣшкиятъ умъ, за да измисли това свѣтилце „малко слънчице“, което оживява нощта и въ трудъ и приказки я прави приятна.

Кога е била измислена лампата? — Никой не може да каже.

Знае се само, че първитѣ до сега намѣрени уреди, които сж служели да прѣскатъ свѣтлинѣ, сж около 4000 години стари. Това били прости глинени сѣдчета, които се пълнѣли съ нѣкакво масло, въ което билъ потопенъ фитилъ. Единиятъ край на фитиля се подавалъ вънъ отъ рѣба. Съ тѣхъ били освѣтявани египетскитѣ гробници.

Макаръ и прости по направа, но отъ тѣхъ е произлѣзла днешната хубава лампа. Какъвто и видъ да е имала лампата, горенето и свѣтенето ставало все по единъ и сѣщи начинъ.

Отъ Египетъ лампата е преминала въ Елада (стара Гърция). Гърцитѣ ѝ дали това име (отъ думата лампеинъ, което значи свѣтя). Това име е запазено и до днесъ.

Въ Гърция, особено по-късно